

DR. HERBERT H. FARMER, *Dienaar des Woords*. Vertaling door Ds. G. F. H. Gijmink. G. F. Callenbach, Nijkerk. 1949. 133 bladsye.

'n Besinning oor die prediking in die eerste plek wil hierdie boekie nie wees nie, maar wel 'n besinning oor die prediker. Die titel gee die inhoud na waarheid weer. DR. FARMER, opvolger van DR. JOHN OMAN in Cambridge, het die inhoud van hierdie werk, blykens die „Woord Vooraf“, in Edinburgh in die vorm van lesings voorgedra.

Sy uitgangspunt is, soos die van die TAMBARAM KONFERENSIE, die geloofsstelling dat die enigste ware, internasionale en dinamies lewende gemeenskap temidde van die mensheid wat rondom ons aan stukke val, die Christelike Kerk is.

Veral die laaste hoofstuk bring oortuigend na vore dat hierdie geloofsstelling nie sommer gemaak is nie. Die na-oorlogse wêreld het gemis aan „derde dimensie“, d.i. gemis aan ewigheidsbewussyn; en dit maak die wêreld somber, doelloos en uitsigloos.

Ons mensdom het ook 'n gemis aan die besef van eie waarde, ly aan 'n individuele en gemeenskaplike minderwaardigheidskompleks. Aan die eerste gemis kan alleen die bewussyn van die ewige voldoen, aan die tweede alleen die herstel van die liefde. Die skrywer se diagnose van ons krankheid bring verder na vore 'n gemis aan sekerheid; en dit lei tot stuurloosheid, rigtingloosheid en n fatalistiese laat-maar-vaar lewenshouding. Alleen die wete dat God doel en rigting aan die geskiedenis gee, kan hierdie troostelose lewens-uitkyk verander.

En dan is die werk van die dienaar van die Woord om die vrede in hierdie onrus, die troos in hierdie troostelose, die liefde in hierdie gemeenskaplose gemeenskap te bring aan die wêreld en aan die enkeling deur effektiewe prediking. Hy moet mens en gemeenskap na Jesus bring.

Hoe die prediker sy boodskap moet bring, is die vraag waarop hierdie boek eintlik wil antwoord. Die skrywer sny skerp en raak alle tierlantyne, alle tradisie-aanpaksel, alle groot- en vroomdoenerigheid van predikers in die prediking af. Hy stel die dienaar voor die essensiële en aktuele van 'n wêreld wat in lewensnood en doodsangs verkeer. Sy benadering is nugter, saaklik en waar. Plegtigheid moet in die prediking plek maak vir eerbied; die onpersoonlike, offisiële lewering van die boodskap aan die gemeente wat dit kan aanvaar of nie aanvaar nie, moet plek maak vir die intens-persoonlike betrekking, enersyds van „ek-U” (die prediker teenoor God), andersyds van „ek-jy” (die prediker teenoor die mens).

Sogenaamde lospredikers wat van gemeente tot gemeente trek „soos 'n bedelmonnik”, wat dus nooit in konkrete, aktuele, persoonlike betrekking tot die gemeente te staan kom nie, word uit hoofde van hierdie aktualiteits- en persoonlike betrekkingseis, deur die skrywer ook sterk veroordeel.

Met alles wat DR. FARMER stel, sal mens dit nie eens wees nie; byvoorbeeld sy voorstelling van die wilshandeling van die oortuiging, kry dikwels die voorkoms asof daarmee bedoel word oorheersing van die heilsoekende mens deur die dienaar van die Woord.

'n Mens is dit ook nie eens met sy dogmatiese beskouing dat die Heilige Gees in die volgeling van Christus dieselfde gees skep as wat in Hom was nie, „zonder hem egter te vragen, buiten zichzelf te treden, of anders te leven dan volgens zijn eigen inzicht in de waarheid.” (bly. 132). Mens mag dit hiermee nie eens wees nie, maar of mens prediker of ontvanger van die prediking is, hierdie oorwoë, lewendige, aktuele stukkies prediking oor die prediking in die moderne wêreld, en vir die moderne mens, kan nie anders nie as om nuwe perspektiewe te open. Dis 'n eerlike diagnose van die kwale van ons maatskappy, eerlike en heling-belowende diagnose ewe-eens van die kwale van ons predikers en ons prediking.

A. S. GEYSER.